

מנהלת בתייהפגישות רכטר מובאת למשפט, מסתירה את פניה מהקהל, מוצאת מחסה מאחורי שרשרת השוטרים

הר ההשמצות והרכילות —

מנהל בתייהפגישות שלאס מובל כבול לבית-המשפט, מתייעץ עם סניגורו בשבתו ליד אשתו בתא-הנאשמים

— הוליד עכבר של אכזבה

עתה חייבים הדיינים להחליט, למי מה שתיים שייך אליהו כהן ואם החתן הצעיר לא חטא בביגמיה מבלי שגשא אסילו אשה אחת.

תזכיר

מועד לחילוקי דעות

הצעת החוק לבחירה ישירה של ראשי עיריות, שתוגש לכנסת בעקבות החלטתה של הממשלה בנוגע זה השבוע, העלתה אל השטח את חילוקי הדעות הקיימים בין מפא"י ושתי שותפותיה השמאליות. שרי אחדות-העבודה ומפ"ם נמנעו מלאשר את החוק בישיבת הממשלה, ואילו אחדות העבודה רמזה אף כי תצביע נגדו בכנסת. במדור תצפית (העולם הזה 1109), נמסר כי חילוקי דעות אלה יחריפו ככל שיתקרב מועד הבחירות לכנסת הרביעית. . . . **לאחר ש"העולם הזה"** (1110) הצביע על חילופי-הגברא ההכרחיים שיחולו במש"רדייהדתות, התפטר השבוע יעקב שפיגל, סגן מנהל משרד-הדתות. נימוקו של שפיגל: פרישה לחיים אזרחיים, אולם הסיבה שדיר-בנה אותו מאחורי-הקלעים לצעד זה, היתה קיצונית יותר: מינוי ועדת חקירה לענייני המועצות הדתיות, (העולם הזה 1111) בהן חבר שפיגל. . . . **לשכה לטיפול** בסטודנטים ישראלים בחוץ-לארץ, הסירה מעליה השבוע את מעטה אלמוניותה. מר-כזת הלשכה, שולמית ארלוזורוב, בתו של המנהיג הציוני שגוצה, גרתה השבוע כי ראינו עתונאי, כי השלטונות הישראליים ינקטו בצעדים נמרצים להחזרת הסטודנטים ארצה, כפי שמסר העולם הזה (1111) במדור תצפית. . . . **הצגת פרטזו המזגמר** של לארי פריש, עמוד-האש (העולם הזה 1110) נקלה בקשיים. בעלי בית הקולנוע התלאביבי החדיש, הוד, שאמרו לפתוח בהצגת-הבכורה של הסרט את האולם, חזרו בהם, יציגו במקום עמוד-האש סרט אירומי.

רות רבות של סקרנים בחוץ. המשטרה שוב היתה חייבת לפלס לנאשמים דרך בין ה"קהל. אולם הצופים כמעט שלא שמו לב אליהם. הם החליטו ויהימה לראות את גבורת-היום, האשה שתפיסתה הביאה לגל-ההשמצות העכור ביותר שעבר על חיפה. אולם גם הפעם לא באה סקרנותם על סיפוקה. המשטרה העבירה את העדה לחדר לה בעלה, ציחתה על סגירת הדלתות. רק לאחר שההמון התאיש והחל להתפור, הוציאו השניים מבעד לדלת האחורית.

דרכי חיים

אדם ושתי חוות

דייני בית-הדין הרבני ברחוב יבנה בתל-אביב עמדו השבוע בפני בעיה משפטית בלתי-רגילה. הגורם היה צעיר שחרחר ו-צנום יוצא עיראק — אליהו כהן בן ה-26. לפני שנתיים קידש לו כהן לאשה את בת-אחיו, אסתר טחן. טכס החופה עצמה היה צריך להערך לאחר שנה. הטכס נדחה לזמן נוסף. לאחר שאחיו המבוגר של החתן ורודה השני של הכלה, נפטרו. בינתיים הכיר כהן אשה גרושה, אם לשמונה ילדים ועבר לגור עמה. בני מש"פחתו, שהסבירו את צעדו המזוה של כהן כתוצאה ממעשה כשפים, לחצו עליו לעזוב את אהובתו. הם קראו לו לדין-תורה, ורשו ממנו לקיים את קידושו לאסתר. אולם גם ארוסתו החדשה לא טמנה את לשונה בצלחת. היא הופיעה בפני הדיינים, הודיעה כי היא חיה עם כהן חי-אישית, הצביעה על השובדה שהיא נמצאת בחודשי-הריונה האחרונים. האב: אליהו כהן. אף כהן עצמו לא הכחיש את טענתה. * לפי נוח העדה העיראקית, יכול גבר לקדש בתולה בפני שני עדים, לשאתה לאסח מאוחר יותר.

הנאשמים. החלטתי לפעול את הדלת פתח לי הנאשם. מצאנו בחדר ההמתנה שני גברי רים מעיינים בעתונות. הנאשם ניסה לסגור בעדי את הדלת המובילה לחדר השני. הלכתי בעקבותיו. גיליתי שם אשה וגבר, שוכבים יחד ערומים. **קופת שרצים עז הגב**. עדת התביעה השנייה היתה אחת הנשים שמאות הסקרנים ציפו להן לפני בית המשפט משעות הבוקר המוקדמות. אולם גם כאן נכונה אכזבה לקהל. השופט, לאחר דין ודברים ארוך עם סניגורם של הנאשמים, גרשן צירניאק, החליט לשמוע את עדותה בדלתיים סגורות, אסר על פרסום שמה. פחות מאושרת היתה העדה השנייה, חנה רובוביץ, יפהיפה בת 19, שביום השני למשפט לא הסכים השופט לצאת על איסור פרסום שמה. סיפרה עדת התביעה, לבושה במעיל גבר-דין בהיר כשצעדף אדום מנוקד מכסה חלק מפניה: "זו היתה הפעם הראשונה שהייתי שם. מכר שלי מתלחנן, אפרים, הביא אותם למקום בסנדר. הוא אמר שאני יכולה ל"הרויח הרבה כסף. הנאשם דיבר אתי והס"כים לקבל אותי לעבודה. קיבלתי לקוח אחד וכשכנסנו השני באה המשטרה. הת לבשתי וסיפרתי לסמל, כי בעלת העסק נמצאת בדירה שניה, ברחוב קלר 12. עצרו אותי ואחריכך הרשו לי ללכת הביתה." אולם צירניאק, שידע כי המשטרה תבסס את תביעתה בעיקר על עדות שלוש הנשים שנתפסו במקום וששחררו מכל אשמה ל"אחר שהבטיחו להופיע כעדות התביעה, עשה הכל כדי להציג את העדה באור קודר ככל האפשר. שאל הסניגור: האם ידע בעלך על מעשיך? לאחר שהשיבה העדה בשלילה, גילה כשורה ארוכה של שאלות שתי-וערב כי עדה, שלפי עדות המשטרה היתה ה"יחידה מבין השלוש שלא היה לה עבר פלילי, קופת שרצים כבדה מאחוריה. **הבעת חיבה בחדר**. כשלוש אחר הצהריים, כשציחה השופט על סגירת הישיבה הראשונה של המשפט, עדיין ציסו עש

לחן בית-המשפט. גבר ואשה בגיל החמישים, מלחים עליידי זוגי-שוטרים, יצאו ממנו ומיהרו להיכנס, כשהם מכסים על פניהם בכפות-ידיהם, לבנין פנימה. ההמון שבחוץ נדרך. מעל גג בית-העירייה הסמוך, כיוון גבר חבוש מגבעת את משקפתו לרחבה ש"מתחתיו. "עכשיו יוצאו אותך," לחש אחד הצופים לחברו. הקהל הצטופף סביב ה"סנדר. אחרים, שהודקפו על בהונות-רגליהם, הצליחו להציץ פנימה. הם התאכזבו — הסנדר היה ריק. אולם עובדה זו לא הפריעה למאות סק"רנים לצפות לטרפס משך שעות הבוקר והצהריים. משפטם של פאולה רכטר, 49, ואליעזר שלאס, 49, שני הנאשמים בנייהול בתי-הפגישות בחיפה, הפך להיות, בעקבות מסע הרכילות המשמיי, למשפט החיפאי המרתק ביותר של השנה. **תפקיד שגרתו הפריע**. שופט ה"שלוש יוסף גוימן, פתח את המשפט ללא כל התרגשות. הוא ציחה על כל העומדים במעברים, אלה שלא הצליחו למצוא לעצמם מקום ישיבה באולם הצר, לצאת. אחר ביקש מסמל המשטרה, סמל ראשון חיים מלך, ממדור הביולוש בחיפה, להשמיע את עדותו. הגילוי הראשון של מלך, שגולל בהרחבה פרטים טכניים מפרשת העיקוב אחר בתי-הפגישות בחיפה: המשטרה ידעה לפחות על קיומו של בית אחד משלושת הבתים. ערב אחד לפני התגלית שגופחה כל כך מאוחר יותר, עבר מלך בסיוור שגרתו בסביבה, נכנס לפיתם של הנאשמים, וחקר את בנה של הנאשמת, צעיר בן 24, על תנועותיו של הנאשם הראשון. עוד באותו ערב מסר לממונים עליו, כי במקום מתנהל בית בושת. הוא הוציא ציריפוש משופט שלום וחרו לבית כדי לתפוס את שני הנאשמים בשעת מעשה. אלא שתפקיד שגרתו אחר דחה את מועד הפעולה ליום שלאחריו. סיפר עד התביעה מלך על הגילוי עצמו: "בעשר ושלושים בלילה הודיעו לי אנשי המארב, כי גבר ואשה נכנסו לביתם של